

haves fra Udlandet med Hensyn til beslegtede Arbejder, er anvendelig, kan jeg ikke paatage mig at afgjøre; vist er det, at der her er et Spørgsmaal, der i høi Grad trænger til omhyggelig Undersøgelse og Bearbejdelse, inden Repræsentationen tager sin Beslutning. Nu ville Thingets Medlemmer vide, at Rigsdagen allerede har havt et Lovudkast at behandle angaaende Anlæg og Drift af en Jernbane gennem det sydlige Sjælland fra Bamdrup til Strandby samt Anlæg af en Havn paa sidt-nævnte Sted. Der blev allerede forelagt Repræsentationen Forslag til at bevilge ikke ubetydelige Summer til en Strandby-Havn m. m. De Herrer ville maastee erindre, at der var Spørgsmaal om Anvendelsen af omtrent 2 Millioner Rd., nemlig til Havnen 600,000, til Anlæg af en Jernbane omtrent 1,400,000, og desuden forlangtes til det fornødne Driftsmateriel over 250,000; det er altsaa ikke nogen ubetydelig Sum, allermindst paa en Tid, hvor vore finansielle Forhold endnu ikke, trods den forholdsmeetsige lange Tid, der er hengaaet siden den sørgelige Fredsslutning, har været Gjenstand for nogen alvorlig Behandling. Sagen blev paa den sidste Rigsdag ikke ført igjennem, og jeg kan seldkommen sympathisere med den ærede Regjering, som ikke i denne Samling har fundet Anledning til at optage Sagen. Jeg tvivler ikke om, at Regjeringen, om jeg saa maa sige, deler mit Haab, mit Ønske og min Frygt; jeg tvivler ikke om, at den har sin Opmærksomhed henvendt paa hele dette Forhold og har anstillet forskjellige Undersøgelser. Jeg veed idetmindste, at der er afgivet en Betænkning, saavidt jeg veed af en Mand, der tidligere har havt Leilighed til at gjøre sig bekendt med disse Halvøens Bestyrelsesforhold, nemlig Bruun, som uden tvivl har Arbejdet under Tilsyn og Ledelse af Justitsraad Carlsen. Hvor omfattende disse Forarbejder ere, om de blot have indskrænket sig til den tidligere paatænkte Havn ved Strandby, eller dog i Nærheden af Strandby, hvor der vel vilde være de samme Vandbygningsforhold, altsaa en Graadbyshavn, eller om Undersøgelserne og Forarbejderne tillige have strakt sig videre og omfattet det Spørgsmaal, der er reist af en af disse Mænd, som

jeg har nævnt, i en Brochure, der vistnok vil være de fleste af Thingets Medlemmer bekendt, Spørgsmaalet om en Havn ved Skallingen, det veed jeg ikke. Men hvad jeg veed, er, at der er indkommet til Ministeriet et alvorligt Arbejde i denne Bestyrelsesforhold, og jeg anseer det for at være i høi Grad misligt, om man, naar denne Sag engang kommer frem for Repræsentationen, da med nogle saa Ugers Mellemrum, uden at der har været Leilighed til almindelige og omfattende offentlige Forhandlinger, skulde tvinges til at beslutte angaaende en Sag, der er af saa stor Betydning som denne. Naar det paa nogen Maade skulde være muligt, synes Alt at tale for, at de Forarbejder, der bringes tilveie, forsaavidt det lader sig gjøre, betimeligt forelægges Offentligheden. Det er muligt, at der dog ikke vil fremkomme nogen sagtyndig Forhandling derom. Det er muligt, at man alligevel væsentligt maa holde sig til det fra Regjeringens tekniske Consulents kommende Skøn. Jeg skal villig erkjende, at jeg personlig sætter megen Tillid til den Mand, der er Indenrigsministeriets tekniske Consulents i lige Sager; selv de Mænd, der i enkelte Spørgsmaal maatte være uenige med Justitsraad Carlsen, ville vistnok erkjende, at han altid har vist sig som en samvittighedsfuld, redelig, paalidelig og forsigtig Mand ved sine Arbejder. Kommer der ikke nogen offentlig Forhandling frem, kan jeg i Meget med Hensyn til det tekniske Spørgsmaal i mit Votum underkaste mig hans Autoritet; men kan der forinden tilveiebringes en yderligere Discussion, synes det mig, at det fra alle Sider maa ansees for i høi Grad ønskeligt. Det er derfor, jeg med Thingets Tilladelse har stillet det Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister, om der kan være Noget at indvende imod at lade de Undersøgelser, der nylig ere anstillede om Anlægget af Graadbyshavn, offentliggjøre?

Indenrigsministeren: Jeg maa erklære mig ganske enig med den ærede Taler med Hensyn til Betydningen af en Havn paa Bestyrelsen af Sjælland for Landet i det Hele og navnlig for Sjælland. Jeg anseer det for at være af den allerstørste Betydning, at man,